

”ميني بچي - تمهين شري ر سين الگ هوڪر باپ کي پاس جانا هئ، تہ شري ر کو ساڻ نھين لي جائينگي، اس ليئي شري ر کو پوڻ آتما کو ديکو“

پرشن :- تہ بچي اپني آيو کو يوگ بل سين بياني کا پرشارت کيون کرتی هو؟

اثر :- کيونڪ تمھاري دل هوتي هئ ک ہر باپ دواران سپ ڪچ اس جنر ۾ جان جائين۔ باپ دواران سپ ڪچ سن لين، اس ليئي تہ يوگ بل سين اپني آيو کو بياني کا پرشارت کرتی هو۔ آبي هين تمھين باپ سين پيار ملنا هئ۔ آسا پيار ڦر ساري ڪلپ ۾ نھين مل سکتا۔ باقي جو شري ر چور کر چلي گئي، انکي ليئي ڪھينگي ڊراما۔ انکا اتنا هين پارت ٿا۔

اوم شانتي ۔ بچي جنر جنمانتر اوڙ سنسنگون ۾ گئي هئ اوڙ يھان پي آئي هئ۔ واسطو ۾ اسکو پي سنسنگ ڪھا جاتا هئ۔ ست کا سنگ تاري۔ بچون کي دل ۾ آتا هئ ہر پھلي پڙني مارگ کي سنسنگون ۾ جاتي ٿي اوڙ آبي يھان بئي هئ۔ رات دن کا فرق پاستا هئ۔ يھان پھلي پھلي تو باپ کا پيار ملنا هئ۔ ڦر باپ کو بچون کا پيار ملنا هئ۔ آبي اس جنر ۾ تمھاري چينج هو رھي هئ۔ تہ بچي سمجھ گئي هو ہر آتما هئ، نہ ک شري ر۔ شري ر نھين ڪھينگا ک هماري آتما۔ آتما ڪھ سکتی هئ، ہمارا شري ر۔ اب بچي سمجھتي هئ جنر جنمانتر تو وہ ساڌو، سنت، مھاتما آد کرتی آئي۔ آج ڪلھ ڦر فٽشن پرا هئ سائين بابا، مھر بابا.... وہ پي سپ جسماني هو گئي۔ جسماني پيار ۾ سک تو هوتا هين نھين هئ۔ آبي تہ بچون کا هئ روحاني پيار۔ رات دن کا فرق هئ۔ يھان تمکو سمجھ ملتي هئ، وہان تو بلڪل بي سمجھ هئ۔ تہ آبي سمجھتي هو بابا آکر کي همکو پڙھاتي هئ۔ وہ سپکا باپ هئ۔ ميل ٿا فيميل سپ اپني کو آتما سمجھتي هئ۔ بابا بلاتي پي هئ هي بچون۔ بچي پي ريسپانس ڪرينگي۔ يھ هئ باپ اوڙ بچون کا ميلا۔ بچي جانتي هئ يھ باپ اوڙ بچون کا، آتما اوڙ پرماتما کا ميلا ايڪ هين وار هوتا هئ۔ بچي بابا بابا ڪھتي رھينگي۔ بابا اکير بهت مينا هئ۔ بابا ڪھني سين هين ورثا ياد آئينگا۔ تہ چوڻي تو نھين هو۔ باپ کي سمجھ بچي کو جلدي پرتي هئ۔ بابا سين ڪيا ورثا ملنا هئ۔ وہ چوڻا بچا تو سمجھ نہ سڪي۔ يھان تہ جانتي هو ک ہر بابا کي پاس آئي هئ۔ باپ ڪھتي هئ هي بچون، تو اسر سپ بچي آ گئي۔ سپ آتمائين گھر سين يھان آتي هئ پارت بجاني۔ ڪوئن ڪب پارت بجاني آتي هئ، يھ پي ٻڌي ۾ هئ۔ سپڪي سپڪشن الگ الگ هئ۔ جھان سين آتي هئ۔ ڦر پچاڙي ۾ سپ اپني اپني سپڪشن ۾ جاتي هئ۔ يھ پي سپ ڊراما ۾ نونڌ هئ۔ باپ ڪسکو پيچتي نھين هئ۔ آتوميٽڪلي يھ ڊراما بنا هوتا هئ۔ هرايڪ اپني اپني ڌرم ۾ آتي رھتي هئ۔ ٻڌ کا ڌرم استاپن هوتا نھين هئ تو ڪوئي اس ڌرم کا آئينگا نھين۔ پھلي پھلي سوربونسي چندرونسي هين آتي هئ۔ جو باپ سين اچي ريت پڙھتي هئ، وهي نمبروار سوربونسي چندرونسي ۾ شري ر ليتي هئ۔ وہان وڪار کي تو بات نھين۔ يوگ بل سين آتما آکر ڳرپ ۾ پرويش کرتی هئ۔ اس سين سمجھينگي ک ميري آتما اس شري ر ۾ جاڪر پرويش ڪرينگي۔ ٻوڊي سمجھتي هئ ک هماري آتما يوگ بل سين جاڪر يھ شري ر لينگي۔ ميري آتما اب پُرنجر ليتي هئ۔ وہ باپ

پي سمجھتي هئ هماري پاس بچا آيا هئ. بچي كي آتما آ رهي هئ، جسڪا ساڪياتڪار هوتا هئ. وهه اپني ليئي سمجھتي هئ هر جاڪر دوسري شريهر ۾ پرويش ڪرتي هئ. يهه پي ويچار اونتي هئ نان. ضرور وهان ڪا قاعدا هونگا. بچا ڪس آيو ۾ آئينگا، وهان تو سڀ ريگيولر چلنا هئ نان. وهه تو آگي چل محسوس هونگا. سڀ معلوم پرينگا، اٽسي تو نهين 15-20 ورش ۾ ڪوئي بچا هونگا، جسسي يهان هوتا هئ. نهين، وهان آيو 150 ورش ڪي هوتي هئ، تو بچا تب آئينگا جب آڏا لائيف سين ٿورا آگي هونگي، اُس سميه بچا آتا هئ. ڪيونڪ وهان آيو بڙي هوتي هئ، ايڪ هيٺ تو بچا آنا هوتا هئ. ڦر بچي پي آني هئ، قاعدا هونگا. پهلي بچي ڪي ڦر بچي ڪي آتما آتي هئ. وويڪ ڪهنا هئ پهلي بچا آنا چاهيئي. پهلي ميل، پيچي فيميل. 8-10 ورش ڊيري سين آئينگي. آگي چل ٿر بچون ڪو سڀ ساڪياتڪار هونا هئ. ڪٿسي وهان ڪي رسر رواج هئ، يهه سڀ بائين نئين دنيا ڪي باپ بٽن سمجھاتي هئ. باپ هيٺ نئين دنيا استاپن ڪرني والا هئ. رسر رواج پي ضرور سُناتي جائينگي. آگي چل بهت سُنائينگي اوڙ تب ساڪياتڪار هوتي رهينگي. بچي ڪٿسي پئدا هونگي، ڪوئي نئين بات نهين.

ٿر تو اٽسي جڳهه جاتي هو جهان ڪلپ ڪلپ جانا هيٺ پرتا هئ. وٽڪنٽ تو اب نزديڪ آگيا هئ. اب تو بلڪل نزديڪ هيٺ آڪر پهونچي هو. هرايڪ بات تمڪو نزديڪ ديڪني آئينگي، جتنا ٿر گيان يوگ ۾ مضبوط هوتي جائينگي. انيڪ وار ٿر نين پارت بجايا هئ. اڀي تمڪو سمجھ ملتي هئ، جو هيٺ ٿر ساٿ لي جائينگي. وهان ڪي ڪيا رسر رواج هونگي، سڀ جان جائينگي. شروع ۾ تمڪو سڀ ساڪياتڪار هوئي ٿي. اُس سميه تو اڄن ٿر اَلف بي پڙهتي ٿي. ڦر لاسٽ ۾ پي ضرور تمڪو ساڪياتڪار هوني چاهيئي. سو باپ بٽن سُناتي هئ، وهه سڀ ديڪني ڪي چاهنا تمڪو يهان هونگي. سمجھينگي، ڪهان شريهر نه چوٽ جائِي، سڀ ڪڇ ديڪ ڪر جائين. اِسر آيو بداني ڪي ليئي چاهيئي يوگ بل. جو باپ سين سڀ ڪڇ سُنين، سڀ ڪڇ ديڪين، جو پهلي سين گئي اُنڪا چنٽن نهين ڪرنا چاهيئي. وهه تو ڊراما ڪا پارت هئ. تقدير ۾ نهين ٿا زياده باپ سين لو لينا. ڪيونڪ جتنا جتنا ٿر سروسبل بنتي هو، تو باپ ڪو بهت بهت پياري لگتي هو. جتنا سروس ڪرتي هو، جتنا باپ ڪو ياد ڪرتي هو وهه ياد جمٽي رهينگي. تمڪو بهت مزا آئينگا. اڀي ٿر بنتي هو ايشوري سنٿان. باپ ڪهتي هئ ٿر آتمائين هماري پاس ٿي نان. پڳتي مارگ ۾ مڪتي ڪي ليئي بهت پريشمر ڪرتي هئ. جيون مڪتي ڪو تو جانتي نهين. يهه بهت لوئي گيان هئ. بهت لو رهتا هئ. باپ، باپ پي هئ، ٿيچر پي هئ، سٽگرو پي هئ. سچا سچا سڀرير بابا هئ جو همڪو 21 جنمون ڪي ليئي سڪڏام ۾ لي جاتي هئ. آتما هيٺ دڪي هوتي هئ. دڪ سڪ آتما هيٺ محسوس ڪرتي هئ. ڪها پي جاتا هئ پاپ آتما، پُچ آتما. اڀي باپ آئي هئ همڪو سڀي دڪون سين چُڙاني. اڀي ٿر بچون ڪو بيحد ۾ جانا هئ. سڀي سڪي هو جائينگي ساري دنيا هيٺ سڪي هو جائينگي. ڊراما ۾ پارت هئ، اُنڪو پي ٿر سمجھ گئي هو. ٿر ڪتتا خوشي ۾ رهتي هو. بابا آيا هئ همڪو سورڳ ۾ لي چلني ليئي. هر سڀ آتمائون ڪو سورڳ ۾ لي جائينگي. باپ ڏيريه ديتي هئ ميني ميني بچون، مٿن تمڪو سڀ دڪون سين دُور ڪرني آيا هون. تو اٽسي باپ ۾ ڪتتا پيار هونا چاهيئي. سڀي سنبنڌون نين تمڪو دڪ ديئا هئ. يهه هئ هيٺ دڪڏائي سنٿان. ٿر دڪي هوتي، دڪ ڪي هيٺ بائين سُنتي آئي هو. اب باپ سڀ بائين سمجھاءِ رهي هئ. انيڪ

وار سمجھایا هئ اؤر چڪرور تي راجا بنايا هئ. تو جو باپ همڪو اٿسا سورب ڪا مالڪ بنا تي هئ. ان پر ڪتنا پيار هونا چاهيئي. ايڪ باپ ڪو هين تر ياد ڪر تي هو. سواءِ باپ ڪي اؤر ڪوئي سين سنبنڌ نهين. آتما ڪو هين سمجھايا جاتا هئ. هر سپرير باپ ڪي بچي هئ. اب جئسي همڪو راستا ملا هئ. ڦر اؤرون ڪو پي سک ڪا راستا بتانا هئ. تمڪو صرف آڏا ڪلپ ڪي ليئي هين نهين، پوڻا ڪلپ ڪي ليئي سک ملتا هئ. تر پر پي ڪئين قربان جاتي هئ. ڪيونڪ تر باپ ڪا سنديش بنا ڪر سڀ دڪ دؤر ڪر ديتي هو.

تر سمجھتي هو انهين پي (برهما ڪو پي) يه ناليچ سپرير باپ سين ملتي هئ. يه ڦر همڪو پينام ديتي هئ. هر ڦر اؤرون ڪو پينام دينگي. باپ ڪا پريچيه ديتي سڀ بچون ڪو جڳاتي رهتي هئ، آڳيان نيند سين. پڳتي ڪو آڳيان ڪها جاتا هئ. گيان اؤر پڳتي الگ الگ هئ. گيان ساگر باپ اب تر بچون ڪو گيان سڪلاءِ رهي هئ. تمهاري دل ۾ آتا هئ، بابا هر پانچ هزار ورش باد آڪر همين جڳاتي هئ. همارا جو ديوا هئ، اس ۾ گهرت باقي ٿورا جاڪر رها هئ. اس ليئي اب ڦر گيان گهرت ڊال ديپ جڳاتي هئ. جب باپ ڪو ياد ڪر تي هئ تو آتما روپي ديپ پرجولت هونا هئ. آتما ۾ جو ڪت چڙهي هوئي هئ وه اترينگي باپ ڪي ياد سين. اسر هين مايا ڪي لڙائي چلتي هئ. مايا گهري گهري ڀلاءِ ديتي هئ اؤر ڪت اٿارني ڪي بجاءِ چڙهتي جاتي هئ. بلڪ جتنا اٿري ٿي، اس سين پي جاستي چڙه جاتي هئ. باپ ڪهتي هئ بچي، مجهي ياد ڪرو تو ڪت اٿر جائينگي. اسر محنت هئ. شرير ڪي ڪشش نه هو. ديهي ايماني بنو. هر آتما هئ، بابا ڪي پاس شرير سھت تو جا نهين سڪينگي. شرير سين الگ هوڪر هين جانا هئ. آتما ڪو ديڪني سين ڪت اترينگي، شرير ڪو ديڪني سين ڪت چڙهتي هئ. ڪي چڙهتي، ڪي اٿر تي يه چلنا رهتا هئ. ڪي نيچي، ڪي اوپر بڙا نازڪ راستا هئ. يه هوتي هوتي پڇاڙي ۾ ڪر ماتيت اوستا ڪو پاتي هئ. مکيه هر بات ۾ آنڪين هين دوڪا ديتي هئ، اس ليئي شرير ڪو نه ديڪو. هماري ٻڌي شانتي ڌام سڪڏام ۾ لتڪي هوئي هئ اؤر دئوي گڻ پي ڌارڻ ڪرني هئ. پوچن پي شڏ ڪانا هئ. ديوتائون ڪا پوٿر پوچن هئ. وئشنو آڪير وئشنو سين نڪلا هئ. ديوتا ڪي گندي چيز ٿوري تي کاتي هونگي. وئشنو ڪا مندر هئ، جسڪو نر نارائڻ پي ڪهتي هئ. اب لڪشمي نارائڻ تو ساڪاري نهري. انڪو چار پڳا هوني نهين چاهيئي. پرننو پڳتي مارگ ۾ انڪو پي چار پڳا دي هئ. اسڪو ڪها جاتا هئ بيحد ڪا آڳيان. سمجھتي نهين ڪ چار پڳا والا ڪوئي منش تو هو نهين سڪتا. ستيگ ۾ دو پڳا والي هوتي هئ. برهما ڪو پي دو پڳائين هئ. برهما ڪي بيتي سرسوتي، انڪو ڦر ملا ڪر چار پڳا دي هئ. اب سرسوتي ڪوئي برهما ڪي استري نهين هئ. يه تو پرچاپتا برهما ڪي بيتي هئ. جنني بچي اٿڊاپت هوتي جاتي هئ، اٿني انڪي پڳائين ٻڌتي جاتي هئ. برهما ڪي هين 108 پڳائين ڪهتي هئ. وئشنو وا شڪر ڪي نهين ڪهينگي. برهما ڪي پڳائين بهت هئ. پڳتي مارگ ۾ تو ڪچ سمجھ نهين. باپ آڪر بچون ڪو سمجھاتي هئ، تر ڪهتي هو بابا نين آڪر همڪو سمجهدار بنايا هئ. منش ڪهتي هئ هر شو ڪي پڳت هئ. اچا، تر شو ڪو ڪيا سمجھتي هو؟ اڀي تر سمجھتي هو شو بابا سڀ آتمائون ڪا باپ هئ، اس ليئي انڪي پوجا ڪر تي هئ. مکيه بات باپ ڪهتي هئ مام ايڪر ياد ڪرو. تر نين ٻلايا پي هئ هي پنٿ پاون آڪر همڪو پاون بنائو. سڀي پڪار تي هين رهتي هئ. پنٿ پاون سيتارام. يه پي گاتي

رهندي ٿي. بابا ڪو ٿوري ٽي معلوم ٿا ڪ باپ سِير آڪر ميري ۾ پرويش ڪريندي. ڪتنا ونڊر هئو، ڪي ڀي خيال ۾ ڀي نهين ٿا. پهلبي تو آشچريه کاتي ٿي يهه ڪيا هوتا هئو! مئن ڪسڪو ديڪنا هون تو بئني بئني اُنڪو ڪشش هوتي هئو. يهه ڪيا هوتا هئو؟ شو بابا ڪشش ڪرتي ٿي. سامني بئني تو ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. آشچريه ۾ پر گئي، يهه ڪيا هئو! ان باتون ڪو سمجهني ڪي ليئي ڦر ايڪانت چاهيئي. تب وٿراڀ آني لگا ڪهان جئون؟ اچا، بنارس جاتا هون. يهه اُنڪي ڪشش ٿي. جو اسڪو ڀي ڪراتي ٿي، اتني بڙي ڪاروبار سڀ چور ڪر ڳيا. ان ڀچارون ڪو ڪيا پتا ڪ بنارس ۾ ڪيون جاتي هئو؟ ڦر وهان بغيچي ۾ جاڪر ٺهرا. وهان پينسل هات ۾ اٿاء ڪر ديوارون پر چڪر بئني نڪالتا ٿا. بابا ڪيا ڪراتي ٿي، ڪچ پتا نهين پرتا ٿا. رات ڪو نيند آ جاتي ٿي. سمجهتا ٿا ڪهان اڙ ڳيا هون. ڦر جئسي نيچي آ جاتا ٿا. ڪچ پتا نهين ڪيا هو رها هئو. شروع ۾ ڪني ساڪياتڪار هوتي ٿي. بچيان بئني بئني ڏيان ۾ چلي جاتي ٿي. تم نين بهت ڪچ ديڪا هئو. تم ڪهيندي جو هر نين ديڪا سو تم نين نهين ديڪا. ڦر پچاڙي ۾ ڀي بابا بهت ساڪياتڪار ڪرائيندي ڪيونڪ نزديڪ هوتي جائيندي. اچا!

ميني ميني سڪيلڏي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگو. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار:-

(1) باپ ڪا سنديش سناء ڪر سڀ ڪي ڏڪ ڏور ڪرني هئو. سڀڪو سڪ ڪا راستا بتانا هئو. حدون سين نڪل بيڪد ۾ جانا هئو.

(2) اُنٽ ڪي سڀ ساڪياتڪار ڪرني ڪي ليئي ٿا باپ ڪي پيار ڪي پالنا ليني ڪي ليئي ڳيان يوگ ۾ مضبوط بننا هئو. دوسرون ڪا چنتن نه ڪر يوگ پل سين اپني آيو بيداني هئو.

وردان - اَلبيلي پن وا اَئينشن ڪي اَيمان ڪو چور باپ ڪي مدد ڪي پاتر بنني والي سهج پرشارتي پو

ڪئين بچي همت رڪني ڪي بجاءِ اَلبيلي پن ڪي ڪارڻ اَيمان ۾ آ جاتي هئو ڪ هر تو سدا پاتر هئو هين. باپ همين مدد نهين ڪريندي تو ڪسڪو ڪريندي! اس اَيمان ڪي ڪارڻ همت ڪي وڏي ڪو پوڻ جاتي هئو. ڪئين ۾ ڦر سِير پر اَئينشن ديني ڪا ڀي اَيمان رهتا هئو جو مدد سين وچچت ڪر ديتا هئو. سمجهتي هئو هر نين تو بهت يوگ لگا ليئا، ڳياني يوگي تو آتما بن گئي، شيوا ڪي راجڏاني بن گئي.... اس پر ڪار ڪي اَيمان ڪو چور همت ڪي آڌار پر مدد ڪي پاتر بنو تو سهج پرشارتي بن جائيندي.

سلوگن - جو ويست اوڙ نڱيتو سنڪلپ چلتي هئو انهن پرورتن ڪر وشو ڪلياڻ ڪي ڪاريه ۾ لڳائو.